

[Aksel Larsen.]

selv lidt af. (*Hans Hedtoft*: Jeg klarer mig nok!).

Hvad Statsministeren angaar, vil jeg blot have Lov til at spørge dette Ting eller dette Tings Flertal, om man virkelig mener, at Rigsdagen kan være bekendt og Landet være tjent med, at der fortsættes paa den Maade. Vi diskuterer dels i Almindelighed under Finanslovdebatten og dels i Forbindelse med den af os stillede Paastand paa Overgang til næste Punkt paa Dagsordenen Statsministerens Opfattelse og Fortolkning af Noten til England. Jeg har heroppefra henstillet til Statsministeren at udtale sig, og jeg finder, at Sagen er saa alvorlig, at en statsministeriel Udtalelse er paakrævet, og at Tinget har Ret til at forlange den. Ganske vist, den 9. Juli var vi ogsaa i den Situation, at vi forlangte en klar Udtalelse af Statsministeren, men vi fik den ikke. Han kom med almindelige Udtalelser om andre Ting, han gik uden om Sagen, og til Slut tav han ganske stille. Nu er Sagen igen sat til Debat, nu anmoder man Statsministeren om en Udtalelse, og saa svarer han med en flad Bemærkning om, at han har godt vidst, at jeg har Mistillid til ham og hans Regering. Jeg vil spørge Tinget, om man virkelig mener, det er en Optræden, man kan være bekendt at tolerere. Men jeg ser samtidig i denne Optræden fra Statsministerens Side det, at han vil spille i den Sag, som han har spillet hidtil. Han vil ikke bekende Kulør her i Tinget, hvor han skal staa til Ansvar, men naar han ikke er her i Tinget, vil han som Statsminister fortsætte med at føre en Politik, bag hvilken han ved, at der kun staa et Mindretal i Danmarks Rigsdag. Under disse Omstændigheder kan Statsministeren ikke klare sig ved at sige, at han tilbageviser Paastanden om Illoyalitet, for denne Illoyalitet er saa tit og ofte dokumenteret, og hvis det ikke havde været saadan, saa vilde Fødselsveerne for Englandsnoten heller ikke have været saa svære, som de var. Men jeg regner ikke med — for lidt Erfaring har man jo faaet —, jeg regner ikke med, at det skal falde Statsministeren ind at udtale sig mere om selve Sagen, jeg regner ikke med, at han hverken i Dag, eller naar han i Morgen eller en anden Dag tager Ordet under Finanslovdebatten, vil komme med nogen som helst klare eller blot forstaaelige Udtalelser om sin

Sydslesvigpolitik og om, hvordan han vil fortolke Englandsnoten. Derfor er der efter min Mening kun det ene at gøre, at man vedtager den af os stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Uanset hvor forsigtigt den Paastand er formet, som er stillet af de 3 Partier, er dens Formaal at forhindre en Afstemning om Mistillids-Dagsordenen, og alene af den Grund er man nødt til at stemme imod den.

Hermed sluttede Forhandlingen om de fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen.

Paastand paa motiveret Dagsorden af Sønderup, Christmas Møller og Bertel Dahlgaard (se foran)

vedtoges med 77 Stemmer imod 58.

Formanden: De to øvrige fremsatte Paastande paa Overgang til Dagsordenen (se foran) er dermed bortfaldet. Finanslovdebatten kan herefter genoptages.

Bertel Dahlgaard: Ved Finanslovbehandlingen i Efteraaret 1941 understregede jeg stærkt Nødvendigheden af, at vi her i Danmark kom ind i en mere moderne Tankegang med Hensyn til Finanspolitikken, saa at vi i højere Grad saa Finanspolitikken som et Led i Landets almindelige økonomiske Politik, saadan som denne manifesterede sig dels gennem Statens og dels gennem Erhvervslivets økonomiske Dispositioner. Jeg henviste til, hvordan man navnlig i Sverige havde opstillet det som et af Finanspolitikken Formaal at søge Konjunkturperioderne udjævnet ved at regere med Underskudsbudgetter og Optagelse af Laan i Depressionstider og med Overskudsbudgetter og stærkt øgede Skatter under Højkonjunkturerne, idet man herved mente at kunne bryde den farligste Spids af saavel Depressionen som Højkonjunkturerne, samtidig med at Balancen paa Driftsbudgettet opretholdtes, om end ikke i det enkelte Aar, saa inden for en fleraarig Periode set i Sammenhæng.

Jeg har ikke været i nogen som helst Tvivl om, at den højtærede nuværende Finansminister, naar han staaer over for Efterkrigstidens finansielle og økonomiske Problemer, vil bekende sig til denne Opfattelse